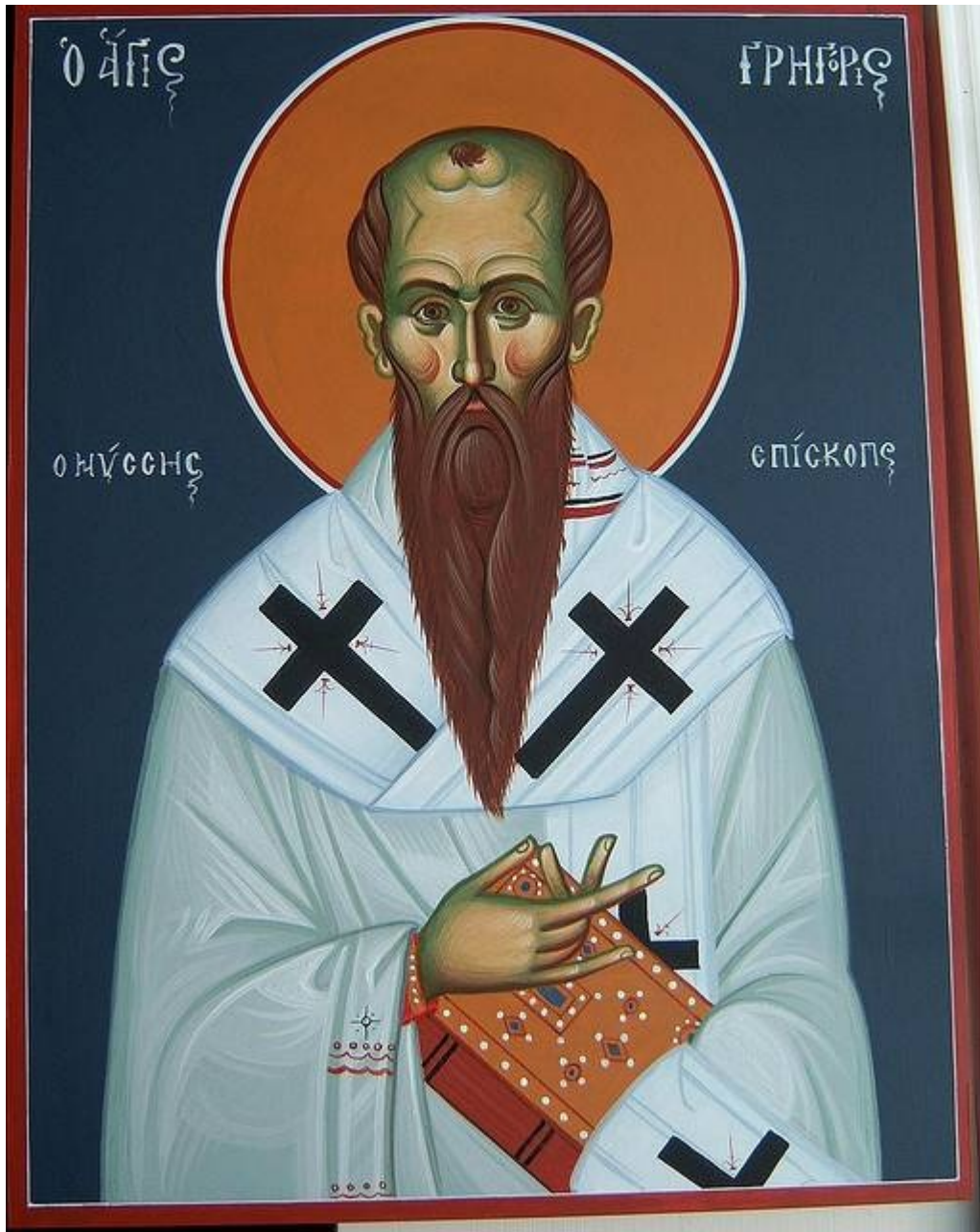

«Εποίησε και έπλασε ο Θεός»

/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη

Φωτο:misha.pblogs.gr

(Αγ. Γρηγορίου Νύσσης)

«Και επήρε ο Θεός». Αλλά πώς εξηγείται αυτό; Εκεί στη συνέχεια λέγεται· «Κι δημιούργησε ο Θεός τον άνθρωπο», ενώ εδώ παρουσιάζεται η δημιουργία του ανθρω-που να γίνεται άνωθεν. Και σαν να μην έχουμε ακούσει τί-ποτε για τον

άνθρωπο, η διήγηση αναφέρει: «Κι επήρε ο Θεός χώμα από τη γη, κι έπλασε ο Θεός τον άνθρωπο».

Γι' αυτό το ζήτημα μερικοί ερμηνευτές έχουν ήδη παρατηρήσει, πως το μεν ρήμα «έπλασε», αναφέρεται στην κατασκευή του σώματος, ενώ το «εποίησε» στη δη-μιουργία της ψυχής. Και δεν αποκλείεται να είναι αληθι-νός ο λόγος. Γιατί όπου αναφέρεται: «Και δημιούργησε ο Θεός τον άνθρωπο, σύμφωνα με την εικόνα του Θεού τον δημιούργησε», χρησιμοποιείται το ρήμα «εποίησεν». Ε-κεί όμως όπου γίνεται λόγος για τη σωματική υπόσταση του ανθρώπου, θέτει το ρήμα «έπλασε». Άλλωστε αυτή τη διαφορά των όρων ποιώ και πλάθω, τη διδάσκει ο Ψαλμωδός, λέγοντας: «Τα χέρια σου με εποίησαν και με έπλασαν» (Ψαλ. 118, 73). Εποίησε, λοιπόν, τον εσωτερικό άνθρωπο, δηλαδή τη ψυχή, έπλασε δε τον εξωτερικό, δηλαδή το σώμα. Άλλωστε η πλάση ταιριάζει στη λά-σπη, ενώ η ποίηση στο κατά την εικόνα. Επομένως πλάσθηκε το σώμα, ενώ ποιήθηκε η ψυχή.

Πιο πάνω έκαμε λόγο για τη δημιουργία της ψυχής. Τώρα μας μιλάει για τον τρόπο της διάπλασης του σώμα-τος. Λάβε υπόψη σου και αυτό το λόγο. Γιατί ο άλλος ποιός είναι; Το ότι άλλα μεν λέγονται συνοπτικά, άλλα δε μας μιλούν αναλυτικά για τον τρόπο, με τον οποίο έγι-ναν. Πιο πάνω, λοιπόν, λέει ότι δημιούργησε, εδώ δε και το πως δημιούργησε. Γιατί αν έλεγε απλά ότι δη-μιούργησε, θα μπορούσες να υποθέσεις, ότι δημιούργησε όπως τα κτήνη και τα θηρία και τα φυτά και το χορτάρι. Για να αποφύγεις, λοιπόν, τη συνάφεια με τα άλογα ζώα, εκθέτει η διήγηση τον ιδιαίτερο τρόπο, με τον οποίο ο Θε-ός ως καλλιτέχνης σε δημιούργησε. «Πήρε ο Θεός χώμα από τη γη». Εκεί λέει ότι δημιούργησε, εδώ δε το πως δημιούργησε. Πήρε χώμα από τη γη και έπλασε τον άν-θρωπο με τα ίδια του τα χέρια.

Να θυμάσαι το πως πλάσθηκες. Να σκέπτεσαι το εργαστήρι της φύσης σου. Είναι το χέρι του Θεού που σε έπλασε. Πρόσεχε, λοιπόν, αυτό που πλάσθηκε από το Θεό, να μην μianθεί από την πανουργία, να μην αλλοιωθεί από την αμαρτία, να μην πέσεις από το χέρι του Θεού. Εί-σαι σκεύος πλασμένο από το Θεό, δημιουργήθηκες από το Θεό. Δόξαζε το Δημιουργό. Άλλωστε δεν δημιουργήθηκες για κάποιον άλλο σκοπό, παρά μόνο για να είσαι κατάλληλο όργανο να δοξολογείς το Θεό. Γιατί κι όλος αυτός ο κόσμος είναι ένα γραμμένο βιβλίο, που εξαγγέλ-λει τη δόξα του Θεού. Διαλαλεί σε σένα, που έχεις νου, τη μυστική κι αόρατη μεγαλοπρέπεια του Θεού, ώστε με τη βοήθειά του να κατανοήσεις την αλήθεια. Αλλά να θυ-μάσαι οπωσδήποτε όσα έχουν λεχθεί.

(Αγίου Γρηγορίου Νύσσης, Περί κατασκευής του ανθρώπου, εκδ. Τέρτιος, σ. 329-

